

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

—ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ—

Ἐὰν ἀγαποῦσα τὰς ὑπερβολικὰς ἐκφράσεις, θὰ ἔλεγα, ἐγκαινιάζων σήμερον τὴν στήλην αὐτὴν, ὅτι τὸ Δραματικὸν Θέατρον εὐρίσκεται ἐν διωγμῷ. Ἄρκοῦμαι γὰρ εἰπῶ, μὲ τὴν γλῶσσαν τῶν πραγμάτων, ὅτι τὸ Δραματικὸν Θέατρον δὲν ἔχει πλέον στέγην ἰδικήν του εἰς τὰς Ἀθήνας. Οὔτε πλουσίαν, οὔτε πτωχὴν, οὔτε μάνδραν συνοικίας ἀκόμη. Τὸ Δραματικὸν Θέατρον, διὰ τὸ ὁποῖον ἀνέλαβα γὰρ ὁμιλῶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, φιλοξενεῖται ἀπλῶς εἰς ξένους οἴκους. Καὶ ἡ τύχη τῶν φιλοξενουμένων δὲν εἶναι δυστυχῶς οὔτε ἀσφαλῆς πάντοτε, οὔτε βεβαία.

Ἰπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν τὸ Δραματικὸν Θέατρον ὠμοίασε μὲ τὸν κακορροϊζικὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ὅλοι οἱ συντοπῖται κατώρθωσαν γ' ἀποκτήσουν ἰδικόν τους σπίτι, αὐτός, μόνος καὶ ἀπομόναχος, ἀπέμεινε εἰς τοὺς τέσσερες δρόμους. Ἴσως γὰρ ὠμοίασεν ἀκόμη περισσότερον καὶ μὲ τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην Ἀθηναίαν γερόντισσαν, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἀπέκτησε ψυχοκόρη καὶ τὴν ἀνέπτυξε καὶ τῆς εὐρῆκε καλὸν καὶ ἀξιὸν γαμβρόν, ἔσπευσε γὰρ προικοδοτήσῃ τὸ νέον ζεῦγος μὲ ὅλα τῆς τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἀκίνητα καὶ γὰρ ζητήσῃ, ὡς μόνην ἀνταπόδοσιν, τὴν εὐγνώμονα περίθαλψιν τοῦ σαρκίου τῆς, μέχρι τῆς μοιραίας ὥρας, ἡ ὁποία δὲν ἀπεῖχε καὶ πολὺ. Ἡ ψυχοκόρη καὶ ὁ ψυχογαμβρὸς τὴν εὐχαρίστησαν προσηκόντως καί, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δωρητηρίου συμβολαίου, τὴν ἐξάπέστειλαν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, ὅπου καὶ ἡμπορεῖτε γὰρ τὴν συναντήσετε.

Τὸ Δραματικὸν Θέατρον, εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, πλησιάζει ἕμως γὰρ φθάσῃ. Εἶχε καὶ αὐτὸ τὴν ἡλιθιότητα γὰρ φιλοξενήσῃ εἰς τὸ σπίτι του—καὶ εἶχεν ἰδικόν του, πατρογονικόν σπίτι—μίαν ψυχοκόρη, τὴν Ἐπιθεώρησιν. Τῆς ἔδωκε στέγην, φορέματα καὶ τὴν ἀγάπην τῆς. Ἀλλὰ τὸ ἀχάριστον θηλυκόν, ἀφοῦ ἐμεγάλωσε καὶ ὠμόρφηνε καὶ ἀπέκτησεν ὠραῖον ντεκολτέ καὶ ὠραιότερες γάμπες, εἶπεν ἕνα βράδυ εἰς τὴν ψυχομάνναν:

— Ἐσύ, γρηῃ, καλὰ θὰ κάνῃς γὰρ συμμαζευθῆς λιγάκι. Μοῦ πιάνεις ἄδικα ὅλο τὸ σπίτι...

Καὶ ἡ ψυχομάννα ἤρχισε γὰρ συμμαζεύεται. Καὶ ἡ ψυχοκόρη τῆς ξαναῖπε ἄλλο ἕνα βράδυ:

— Ἐσύ, γρηγά, καλὰ θὰ κάνῃς νὰ μὴ μοῦ πολυφανερώνεσαι στοὺς ξένους τοῦ σπιτιοῦ. Τὰ γεροντικά σου μοῦτρα δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστα εἰς τοὺς φίλους μου. Συμμαζέψου λοιπὸν στὴ γωνιά σου, γιὰτὶ μὲ τὰ συχνὰ σου σούρτα-φέρτα μοῦ διώχνεις τοὺς γαμβρούς.

Καὶ ἡ ψυχομάννα ἐσυμμαζεύθηκεν ἀκόμη περισσότερον. Τὸ σπίτι βαθμηδὸν ἐπλούτησε, μὲ τὰ κάλλη τῆς ψυχοκόρης, ἄλλαξεν ἔπιπλα, ἐστολίσθη καὶ ἄνοιξε τὶς πόρτες τοῦ εἰς τοὺς γλεντζέδες καὶ τοὺς χαροκόπους. Ἡ γρηγούλα ἐκλείσθηκε μέσα εἰς τὸ καμαράκι τῆς σοφίτας καὶ ποὺ καὶ ποὺ περνᾷ δειλὰ-δειλὰ ἀπὸ τὴν γαλαρίαν, μὲ ὄλας τὰς προφυλάξεις, μήπως ταράξῃ τὸ γλέντι τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τὴν φιλοξενοῦν εἰς τὸ πατρικὸν τῆς σπίτι.

Ὅλα αὐτὰ μὲ διαφορετικὴν λέξιν ὀνομάζονται καὶ ἐξέλιξις, δηλαδὴ θεατρικὴ ἐξέλιξις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄς μὴν ἐπιμένωμεν ὅμως περισσότερον εἰς τὴν περιτολογίαν αὐτὴν. Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν πολλὴν ἐργασίαν εἰς τὴν στήλην αὐτὴν. Τὸ δρᾶμα τὸ εἶδατε; Τὸ εἶδατε, διότι ἐτοιμάζοντι ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἐξηντατρεῖς νέαι ἐπιθεωρήσεις. Δὲν θὰ τὸ ξαναἰδῆτε πλέον, παρὰ καλὸν Ὀκτώδριον, ὅταν θὰ ξεκουρασθῇ ἐπ' ὀλίγον ἡ χορεύουσα γάμπα. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ τὰ ξαναειποῦμεν.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Σημείωμα.—Διὰ τὸ προσεχές : I. Ἀργυροπούλου «Τὰ Μάτια τῆς Ἀγάπης» καὶ Κας Οὐρανίας Ζαβιτσιάνου «Ἴσχυς τοῦ Μίσους» (Κεντρικόν). Γ. Ἀσπρέα : Ὀχλοκρατία (Κοτοπούλειον).